

บทสรุปผู้บริหาร

การวิเคราะห์อุตสาหกรรมสำคัญ

ผลจากการศึกษาวิเคราะห์กลุ่มอุตสาหกรรมที่มีโอกาสทางการค้าระหว่างกันเพิ่มขึ้นจากการทำข้อตกลงการค้าเสรีระหว่างไทย-ศรีลังกา ด้วยวิธีห่วงโซ่มูลค่าทั้งในการผลิตขั้นต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ สามารถจำแนกอุตสาหกรรมเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอุตสาหกรรมที่ไทยได้รับผลประโยชน์ และกลุ่มอุตสาหกรรมที่ไทยอาจได้รับผลกระทบ ดังนี้

1. อุตสาหกรรมที่ไทยได้ผลประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี

1) อุตสาหกรรมที่ไทยได้ผลประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี ตลอดทุกชั้นการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมน้ำผลไม้ ซึ่งศรีลังกามีอุปทานส่วนเกินในสินค้าขั้นต้นน้ำบางช่วงเวลา ธุรกิจไทยสามารถแสวงหาผลประโยชน์ได้ทั้งการลงทุนเพื่อใช้ประโยชน์ในสินค้าขั้นต้นน้ำ และการค้าหรือส่งออกสินค้าขั้นปลายน้ำไปยังตลาดศรีลังกาได้ และ (2) อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม ซึ่งศรีลังกามีการจัดเก็บภาษีศุลกากรในสินค้าขั้นปลายน้ำ

2) อุตสาหกรรมที่ไทยได้ผลประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรีในบางชั้นการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ ไทยมีศักยภาพการผลิตและส่งออกในสินค้าขั้นปลายน้ำค่อนข้างสูง ทั้งการออกแบบและการทำตัวเรือน หากศรีลังกาลดการกีดกันการส่งออกสินค้าขั้นต้นน้ำ ไทยอาจใช้ประโยชน์จากแหล่งทรัพยากรมาเพื่อสนับสนุนการผลิตขั้นปลายน้ำในประเทศไทยได้ (2) อุตสาหกรรมเครื่องจักรเครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการส่งออกไปศรีลังกา ได้แก่ เครื่องจักรกลการเกษตร (รถไถเดินตาม รถเกี่ยวพร้อมนวดข้าว และเครื่องสีข้าว) เครื่องไฟฟ้าในครัวเรือน (ตู้เย็น เครื่องปรับอากาศ และวิทยุ) และอุปกรณ์เครื่องจักรเครื่องใช้ไฟฟ้าในอุตสาหกรรม (เครื่องกำเนิดไฟฟ้า แบตเตอรี่ และเครื่องหล่อแบบ) เป็นต้น (3) อุตสาหกรรมยานยนต์ สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการส่งออกไปศรีลังกาและได้ประโยชน์จากความตกลง ได้แก่ รถยนต์ส่วนบุคคล รถกระบะ จักรยานยนต์ ชิ้นส่วนยานยนต์ และขอบล้อรถจักรยานยนต์ (4) อุตสาหกรรมโลหะ สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการส่งออกไปศรีลังกาและได้ประโยชน์จากความตกลงมีอยู่หลายรายการ โดยมีอัตราภาษีเดิมตั้งแต่อยุ่ละ 7.5-25.0 และ (5) อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป สินค้าที่ไทยมีศักยภาพในการส่งออกไปศรีลังกาและได้ประโยชน์จากความตกลง ได้แก่ สัตว์น้ำ (ปนหรือเพลเลต ปรงแต่งทำไวไม่ให้เสีย การผลิตไขมัน) ผลไม้ (สด แช่เย็น แช่แข็ง แห้ง และบด) ปลาป่น และปลากระป๋อง

2. อุตสาหกรรมที่ไทยอาจได้รับผลกระทบจากการเปิดการค้าเสรี

อุตสาหกรรมที่ไทยอาจได้รับผลกระทบจากการเปิดการค้าเสรี ในบางชั้นการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมเครื่องจักรเครื่องใช้ไฟฟ้า สินค้าที่ผู้ประกอบการไทยอาจได้รับผลกระทบจากสินค้าส่งออกของศรีลังกา ได้แก่ เครื่องแปลงสัญญาณไฟ เครื่องเก็บกระแสไฟฟ้า กังหันไอน้ำสำหรับปั่นไฟฟ้า และชิ้นส่วนอุปกรณ์สำหรับแผงวงจร (2) อุตสาหกรรมยานยนต์ สินค้าที่ผู้ประกอบการไทยอาจได้รับผลกระทบจากสินค้าส่งออกของศรีลังกามีเพียงรายการเดียว คือ รถผสมคอนกรีตซึ่งปัจจุบันไทยเก็บอากรสูงถึงร้อยละ 40 (3) อุตสาหกรรมโลหะ สินค้าที่ผู้ประกอบการไทยอาจได้รับผลกระทบจากสินค้าส่งออกของศรีลังกา ได้แก่

ท่อทองเหลืองจากทองแดงและนิกเกิล และเครื่องมือสำหรับเจาะหิน และ (4) อุตสาหกรรมชา ศรีลังกา มีศักยภาพสูงกว่าไทยมากทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ แต่เทคโนโลยีการบรรจุภัณฑ์ยังไม่ดีเท่าที่ควร ไทยอาจเข้าไปช่วยศรีลังกาพัฒนาในเรื่องนี้ หรือนำเข้าวัตถุดิบมาผลิตเป็นชาพร้อมดื่มเพื่อจำหน่ายและส่งออก และ (5) อุตสาหกรรมอาหารแปรรูป สินค้าที่ผู้ประกอบการไทยอาจได้รับผลกระทบจากสินค้าส่งออกของศรีลังกา ได้แก่ สัตว์น้ำ (สด แช่เย็น แช่แข็ง และบด) แป้งสาลี และผลิตภัณฑ์จากแป้งสาลี (บิสกิตหวาน) มะพร้าวสด เครื่องเทศ (อบเชย ยี่ห่วย) และยอดอ่อนต้นปาล์มปรุงแต่ง

กฎระเบียบที่สำคัญด้านการลงทุนและบริการ

ศรีลังกามีการเปิดเสรีด้านการลงทุนค่อนข้างสูง โดยอนุญาตให้ชาวต่างชาติถือครองหุ้นได้ถึงร้อยละ 100 ในเกือบทุกประเภทกิจการ โดยมีกฎระเบียบที่สำคัญด้านการลงทุนและบริการของนักลงทุนต่างชาติในศรีลังกา ดังนี้

กฎระเบียบและนโยบายด้านการลงทุนที่สำคัญ

กฎหมายการส่งเสริมการลงทุน ในศรีลังกาจะมี Board of Investment (BOI) ทำหน้าที่กำหนดนโยบายด้านการลงทุนให้มีความทันสมัย BOI Act ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่ให้อำนาจคณะกรรมการการส่งเสริมการลงทุน การจัดตั้งสถานประกอบการภายใต้ BOI Act แบ่งออกเป็น 3 กรณี ได้แก่ การลงทุนทั่วไป การลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจาก BOI และการลงทุนที่มีความสำคัญต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

มาตรการส่งเสริมการลงทุนของศรีลังกาแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ มาตรการภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุน ประกอบด้วย มาตรการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลชั่วคราว (Tax Holiday) มาตรการยกเว้นภาษีที่หัก ณ ที่จ่ายเงินปันผล (Dividend Withholding Tax) มาตรการยกเว้นอากรขาเข้า (Import Duty) และข้อตกลงเกี่ยวกับเสถียรภาพทางการคลัง (Fiscal Stability Agreement) นอกจากนี้ ยังมีมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่ไม่ใช่ภาษี คือ การให้นักลงทุนต่างชาติเช่าที่ดินของของรัฐระยะยาว โดยมีระยะเวลาสูงสุด 99 ปี นอกจากนี้ ยังมีกฎระเบียบอื่นๆ สำหรับด้านการลงทุนด้วย อาทิ การถือครองที่ดิน การโอนเงินระหว่างประเทศ การนำเข้าเครื่องจักร การจัดซื้อจัดจ้างโดยภาครัฐ และนโยบายการแข่งขันทางการค้า เป็นต้น

กฎระเบียบด้านบริการที่สำคัญ

สาขาบริการของศรีลังกา แบ่งการอนุญาตออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1. กิจการที่ต้องขออนุญาตจากรัฐบาล หรือผู้มีอำนาจเฉพาะสาขาบริการ ได้แก่ การขนส่งทางอากาศ การเดินเรือชายฝั่ง และบริการล็อตเตอรี่ 2. กิจการที่ให้ชาวต่างชาติถือหุ้นได้ไม่เกินร้อยละ 40 หรือมากกว่าหากได้รับการอนุญาตจาก BOI อาทิ การขนส่งสินค้า การศึกษา การสื่อสารมวลชน ผู้นำท่องเที่ยว และตัวแทนจัดส่งสินค้า และ 3. กิจการที่ไม่อนุญาตให้ชาวต่างชาติประกอบกิจการสาขาบริการ ได้แก่ การรักษาความปลอดภัย ค่าปลั๊กขนาดเล็ก (น้อยกว่า 1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ) ปลอ่ยเงินกู้ และรับจำนำ ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้ได้เลือกศึกษากฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการบริการและมาตรการส่งเสริมการบริการของศรีลังกาตามสาขาบริการที่มีความโดดเด่นที่สุดของศรีลังกา 3 สาขา ได้แก่ 1. สาขาการขนส่ง การขนส่งของศรีลังกาประกอบไปด้วยการบริการ 3 ส่วนย่อยที่สำคัญ ได้แก่ การขนส่งทางทะเล การขนส่งทางบกและทางราง และการขนส่งทางอากาศ 2. สาขาการท่องเที่ยว รัฐบาลศรีลังกาส่งเสริมการท่องเที่ยวและวางแผนให้นักท่องเที่ยวจากเอเชียเข้ามาท่องเที่ยวในศรีลังกาโดยการให้สิทธิพิเศษต่าง ๆ เช่น

สามารถเดินทางเข้าสู่ศรีลังกาเพื่อท่องเที่ยวได้โดยไม่ต้องทำวีซ่าก่อนเดินทาง (Visa on Arrival) และ 3. สาขาการสื่อสารโทรคมนาคม มีการจัดตั้ง Telecommunications Regulatory Commission of Sri Lanka (TRCSL) เพื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักในการควบคุมการประกอบกิจการโทรคมนาคม สาขาการสื่อสารโทรคมนาคม เป็นสาขาที่ศรีลังกาเปิดเสรีการลงทุนของคนต่างชาติ ทั้งนี้ สังเกตได้ว่า สาขาบริการสำคัญที่ไทยมีศักยภาพ แต่เป็นสาขาที่ศรีลังกาไม่อนุญาตให้ต่างชาติถือครองหุ้นได้ร้อยละ 100 ได้แก่ 2 สาขาสำคัญคือ การขนส่ง และการท่องเที่ยว

สาขาบริการที่สำคัญ

การศึกษาผลกระทบจากการเจรจาเปิดเสรี เพื่อรองรับผลที่จะเกิดขึ้นกับสาขาบริการที่สำคัญทั้งหมด 6 สาขา ได้แก่ **ท่องเที่ยว ก่อสร้าง ขนส่ง ค้าส่ง ค้าปลีก และบริการธุรกิจ** โดยวิเคราะห์รูปแบบการค้าบริการ ตามนิยามของ GATS ทั้ง 4 Mode ได้แก่ Mode 1 - การให้บริการข้ามพรมแดน (Cross Border Supply) Mode 2 - ผู้รับบริการเดินทางไปใช้บริการในต่างประเทศ (Consumption Abroad) ซึ่งทั้ง Mode 1 และ 2 นี้มีเสรีในการดำเนินการสูง ยกต่อการกีดกันหรือควบคุม Mode 3 - การจัดตั้งธุรกิจการให้บริการในต่างประเทศ (Commercial Presence) ที่ต้องดำเนินการตามกฎหมายระเบียบท้องถิ่นของประเทศนั้น ๆ และ Mode 4 - การเคลื่อนย้ายแรงงาน (Presence of Natural Persons) โดยเฉพาะแรงงานทักษะและผู้เชี่ยวชาญ ภายใต้กฎหมายการทำงานของคนต่างด้าวและกฎหมายเฉพาะสาขาวิชาชีพ

จากผลการศึกษาในแต่ละสาขานั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ควรเจรจาให้ศรีลังกาเปิดเสรีสาขาบริการเพิ่มเติมในรูปแบบของ GATS Plus ทั้งใน Mode 1 Mode 2 และ Mode 3 เช่นเดียวกับที่ศรีลังกาได้จัดทำความตกลง FTA กับคู่เจรจาอื่นๆ โดยเจรจาให้ศรีลังกาเปิดเสรีเพิ่มเติมในสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน รวมถึงสาขาอื่นๆ เพื่อสนับสนุนและอำนวยความสะดวกการออกไปลงทุนในศรีลังกาของภาคธุรกิจไทย เช่น บริการด้านการเงิน บริการขนส่ง เป็นต้น สำหรับ Mode 4 พบว่า แรงงานส่วนใหญ่ของประเทศไทยมีศักยภาพสูงกว่าศรีลังกา ขณะที่แรงงานของศรีลังกามีค่าจ้างที่ถูกกว่าไทยโดยเปรียบเทียบ ดังนั้นผู้ประกอบการไทยที่ไปลงทุนในศรีลังกาสามารถเลือกใช้แนวทางบริหารจัดการแรงงาน โดยใช้แรงงานท้องถิ่นศรีลังกาเป็นหลัก และใช้แรงงานจากไทยให้น้อยที่สุด ซึ่งอาจเป็นการใช้แรงงานที่มีความเชี่ยวชาญจากไทยในการวางแผนหรือแก้ไขปัญหาเป็นครั้งคราวเท่านั้น นอกจากนี้ แม้ว่า BOI ศรีลังกาจะอนุมัติให้แรงงานต่างชาติเข้าไปดำเนินการในศรีลังกาได้ แต่ก็ยังไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้น การเจรจาเปิดเสรีใน Mode 4 ของไทยจะเป็นประโยชน์ เพื่อให้เกิดความชัดเจน และสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนไทยต่อไป

สำหรับการจัดทำข้อผูกพันที่ใช้สำหรับสาขาบริการเป็นการทั่วไป (Horizontal Commitments) ของประเทศไทย ควรระบุงการข้อจำกัดด้านการจัดตั้งธุรกิจ ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. 2542 เพื่อใช้สำหรับการผูกพันการเปิดเสรีสาขาการค้าบริการให้เป็นไปตามกฎหมายที่กำหนด

สำหรับรูปแบบการค้าใน Mode 1 และ Mode 2 เป็นประเด็นที่ยากต่อการกีดกันและควบคุม อย่างไรก็ตาม การค้าใน Mode 1 ควรให้ความสำคัญกรณีที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยหรือความมั่นคงของประเทศ

ใน Mode 3 พบว่า สาขาบริการส่วนใหญ่ของศรีลังกาอนุญาตให้ถือครองกิจการได้ร้อยละ 100 ประกอบกับไทยมีศักยภาพสูงกว่า คาดการณ์ว่าไทยจะเป็นผู้ไปลงทุนยังศรีลังกามากกว่าที่ศรีลังกาจะมาลงทุนแข่งขันกับผู้ประกอบการไทย จึงเสนอแนะให้ไม่ผูกพัน “Unbound” หรือผูกพันเท่าที่ระบุไว้ในข้อผูกพันที่ใช้เป็นการทั่วไป “None other than that indicated in the horizontal section” เว้นบางสาขาที่ศรีลังกาไม่ได้เปิดเสรีในปัจจุบัน เช่น สาขาขนส่ง สาขาการประมูล (auction house) และสาขาเครื่องขายของอัตโนมัติ (vending machine) มีข้อเสนอแนะให้เปิดเสรี แม้ว่าในบางสาขา เช่น สาขาขนส่ง ไทยอาจยังไม่มีศักยภาพมากในการออกไปลงทุนยังต่างประเทศ แต่ก็เป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการใช้ประโยชน์จากการเจรจาให้ศรีลังกาเป็นประตูสู่เอเชียใต้ของไทย

สาขาด้านการลงทุน

จากการศึกษาด้านการค้าสินค้า ผลการศึกษาพบสาขาที่มีศักยภาพในการลงทุนระหว่างกันอยู่หลายสาขา แต่สาขาที่น่าสนใจที่ได้ให้ข้อยกเว้นมาทำการศึกษา นั้น มีทั้งหมด 5 สาขา ได้แก่ อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม สิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม อัญมณี และเครื่องจักรเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยทั้ง 5 สาขา เป็นสาขาที่ไทยและศรีลังกามีศักยภาพทั้งคู่ อย่างไรก็ตาม ในบางสาขา เช่น เครื่องจักรและเครื่องใช้ไฟฟ้านั้น ศรีลังกายังไม่มีความพร้อมในด้านโครงสร้างพื้นฐาน อีกทั้ง ขาดอุตสาหกรรมสนับสนุนต่างๆ จึงยังไม่น่าจะมีความสามารถในการลงทุนระหว่างกันในปัจจุบัน อุตสาหกรรมที่ไทยน่าจะมีความพร้อมเข้าไปลงทุนยังศรีลังกาในปัจจุบัน (ที่นำจะใช้เป็นสาขา Positive List เร่งด่วนก่อน) 4 สาขาแรกจึง ได้แก่ อาหารแปรรูป ผลิตภัณฑ์เครื่องดื่ม สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และอัญมณีและเครื่องประดับ

ข้อเสนอแนะต่อการเจรจา

ไทยควรใช้ศรีลังกาเป็นฐาน (Platform) ไปยังประเทศในเอเชียใต้อื่นๆ ซึ่งต้องมีการเจรจาภาคบริการและลงทุนต่อเนื่องต่อไป

แนวทางปรับลดภาษี

การกำหนดท่าทีการลดและการจำกัดภาษีของไทยสำหรับการเจรจาในความตกลงการค้าเสรีไทย-ศรีลังกา สามารถแบ่งกลุ่มตามผลกระทบจากการเปิดเสรีได้ ดังนี้

1. Normal Track

- (1) สินค้าที่คาดว่าไทยจะมีการส่งออกเพิ่มขึ้น ได้แก่ ไม้ ยานยนต์ พลาสติก เครื่องจักร เครื่องใช้ไฟฟ้า โลหะ และน้ำตาล
- (2) สินค้าที่คาดว่าจะไม่ได้รับผลกระทบใด ได้แก่ หนัง รองเท้า หมวก เครื่องแต่งกาย หิน เซรามิก แก้ว ไขมัน น้ำมัน เคมีภัณฑ์ แร่ นาฬิกา โสตทัศน เครื่องมือแพทย์ เครื่องดนตรี ศิลปกรรมและวัตถุโบราณ
- (3) สินค้าที่มีศักยภาพในการลงทุนระหว่างกัน ได้แก่ ยาง ผลิตภัณฑ์จากพืช ประมงและอาหารแปรรูป แปรรูปอาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ ัญพืช ข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง และอัญมณี

2. Sensitive Track สินค้าที่คาดว่าไทยจะมีการนำเข้ามากขึ้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์ กระจาดขา เบ็ดเตล็ด และสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม

3. Exclusion List สินค้าที่ศรีลังกามีศักยภาพในการส่งออกมากกว่าไทย ได้แก่ ชา กาแฟ โกโก้ และเครื่องดื่มอื่นๆ

เนื่องจากเศรษฐกิจของศรีลังกามีขนาดเล็กกว่าไทย และปัจจุบันศรีลังกายังมีมูลค่าการค้ากับไทยไม่มากนัก อีกทั้งผลการศึกษาในระดับอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ได้พิจารณาถึงความร่วมมือ/ใช้ประโยชน์ร่วมกันเป็นหลัก “ไทยจึงสามารถยกเว้นอากรสินค้านำเข้าเกือบทุกประเภทให้แก่ศรีลังกาได้” ในขณะที่เดียวกันควรพยายามให้ศรีลังกามีสินค้ายกเว้นการเจรจา (Exclusion List) น้อยที่สุด

ข้อสังเกตสำหรับการเจรจา สินค้าเครื่องนุ่งห่มในชั้นปลายน้ำจากศรีลังกาอาจส่งออกมายังไทยเพิ่มขึ้น แต่ด้วยมูลค่าการค้าระหว่างกันที่ต่ำ จึงอาจไม่ส่งผลต่อผู้ประกอบการไทยมากนัก ดังนั้น จึงอาจกำหนดให้สินค้าเครื่องนุ่งห่มในชั้นปลายน้ำเป็นสินค้าอ่อนไหวของไทย นอกจากนี้ สินค้าอีกชนิดหนึ่งที่ศรีลังกามีศักยภาพในการส่งออกมากกว่าไทย คือ ชา แต่เป็นชาต่างชนิดกับที่ปลูกในไทยและมีตลาดที่ต่างกัน ดังนั้น จึงจะไม่ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรผู้ผลิตชาในไทยมากนัก

อุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี ศรีลังกาไม่ใช่มาตรฐานสากลในการรับรอง เช่น ISO ผู้นำเข้าต้องได้ใบรับรองจากในศรีลังกาเท่านั้น ควรมีการเจรจาเพื่อลดอุปสรรคดังกล่าวด้วยการอำนวยความสะดวกในการขอมาตรฐานจากศรีลังกา เช่น จัดทำความตกลงมาตรฐานร่วม (MRA) เป็นต้น เนื่องจากมาตรฐานสินค้าส่วนใหญ่ของไทยสูงกว่าศรีลังกาและใช้มาตรฐานสากลในการรับรอง

ด้านกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้า ที่ผ่านมา ศรีลังกาไม่มีการกำหนดกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม พบว่า ปัจจุบันกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าของศรีลังกามีความละเอียดมากขึ้น ดังนั้น จึงควรนำรูปแบบกฎว่าด้วยถิ่นกำเนิดสินค้าที่ไทยเคยใช้มาปรับใช้ในการจัดทำ FTA ระหว่างไทยกับศรีลังกา เช่น JTEPA และ AJECP เป็นต้น โดยอาจกำหนดเกณฑ์ WO หรือ RVC หรือ เปลี่ยนพิกัดระดับ 6 หลักสำหรับสินค้าส่วนใหญ่ และเกณฑ์เปลี่ยนพิกัดในระดับ 8 หลักสำหรับสินค้าบางรายการ (โดยเฉพาะกลุ่มเครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์) และกฎเฉพาะสินค้าในกลุ่มสินค้าโดยเฉพาะสินค้าสิ่งทอเครื่องนุ่งห่ม

สำหรับระดับการเปิดตลาดสินค้าของไทยต่อศรีลังกา ไทยสามารถเปิดเสรีให้ศรีลังกาได้ร้อยละ 95.9 โดยยกเว้น Exclusion List ของไทย 4 รายการ ได้แก่ ชา กาแฟ โกโก้ และเครื่องดื่มอื่นๆ และสินค้าในกลุ่มเครื่องนุ่งห่มจำนวน 245 รายการ (ภายใต้พิกัด 61 และ พิกัด 62)

ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินนโยบายเกี่ยวเนื่อง

นโยบายเชิงรุก

ในภาพรวมควรเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้ประกอบการทั้งไทยและศรีลังกา โดยอาจเริ่มต้นจากการ

- ส่งเสริม “การท่องเที่ยวระหว่างไทย-ศรีลังกา” เพื่อกระตุ้นและสร้างความน่าสนใจให้คนไทยและศรีลังกา
- “การทำ Roadshow” และ “Business Matching” โดยจัดงานแสดงสินค้านำเข้าระหว่างกัน

- “การทำ Business Match Maker ซึ่งเป็นการพัฒนาจากการทำ Business Matching กล่าวคือ Business Matching ตามปกติจะเป็นการจัดให้พบกันเพียงครั้งเดียว แต่ Business Match Maker จะมีหน้าที่รับผิดชอบในการติดต่อทางธุรกิจ ซึ่งหากสำเร็จจะได้รับส่วนแบ่งทางธุรกิจนั้นด้วย ผู้จัดทำจึงจะเกิดแรงจูงใจในการ “จัดหา” และ “จับคู่” ธุรกิจให้ “เกิดผลสำเร็จ”

นโยบายเชิงรับ

ไทยและศรีลังกามีสินค้าหลายรายการที่เป็นการใช้ประโยชน์ระหว่างกัน มีเพียงบางรายการที่ผู้ผลิตของไทยอาจได้รับผลกระทบทางลบจากการนำเข้าสินค้าจากศรีลังกามากขึ้น เช่น สินค้าเครื่องนุ่งห่มชั้นปลายน้ำ เป็นต้น

นอกจากนี้ มีสินค้าหลายรายการที่คล้ายกับว่าจะเกิดความได้เปรียบเสียเปรียบกลับเกื้อหนุนกันอย่างสมดุล อาทิ เครื่องเทศ ซึ่งศรีลังกามีศักยภาพสูงในประเภทที่ไทยไม่ผลิต เช่น “กระวาน และยี่หระ” ในขณะที่การบรรจุภัณฑ์นั้น ไทยมีศักยภาพสูงกว่าศรีลังกา หรือสินค้าชา ซึ่งศรีลังกามีศักยภาพในการผลิตชาดำ ในขณะที่ไทยผลิตชาเขียว (ชาจีน) และเมื่อพิจารณาด้านการบรรจุภัณฑ์ของสินค้าประเภทชาแล้ว ไทยมีศักยภาพสูงกว่าศรีลังกา เป็นต้น ดังนั้น หากทั้ง 2 ประเทศ พัฒนาความร่วมมือระหว่างกันย่อมเกิดประโยชน์กับทั้งสองฝ่าย โดยนโยบายเชิงรับที่ควรดำเนินการ คือ 1) การยกระดับกองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (กองทุน FTA) ภายใต้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ที่ดำเนินการอยู่แล้ว แทนการจัดตั้งกองทุนฯ ใหม่ซึ่งจะซ้ำซ้อนกับกองทุนเดิม และ 2) การจัดทำโครงการเพื่อเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการไทยและศรีลังกาในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้า